



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 25. Scandalizantium, imprecantiu[m], grassantium, infanticidarum
malitia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

Lactant.
l. 6. de ve-
rò cult.
cap. 10.

æternam damnationem prouocat, uti alterū obijcere æternæ damnationi, quam ut euadere possemus, Deus filium suum misit, ut extrema pro nobis supplicia pateretur. Eum imitari Christianum, immo humanum est, quia Deus, ut Lactantius loquitur, qui ceteris animantibus sapientiam non dedit, naturalibus ea munimentis ab incurſu & periculo tutiora generauit. Hominē verò, quia nudum fragilemque formauit, ut eum sapientia potius instrueret, dedit ei, præter cetera, hunc pietatis affectum, ut homo hominem tueatur, diligat, foueat, contraque omnia pericula, & accipiat, & præstet auxilium. Summum igitur hominum inter se vinculum est, humanitas: quod qui diruperit, nefarius & parricida existimandus est. Immo non homo, sed bestia, sed tigris, sed diabolus, qui & ipse circuit quærens non tam, quo modo corpus, intumbam, quàm quomodo animas in gehennam perdat.

XXV.
SCANDA-
LIZANTI-
VM, M-
PRECAN-
TI VM,
GRASSAN-
TI VM, IN-
BANTICI-

Indignamini, ut video, hominem reperi- tum esse, qui tam immane & inhumanum flagitium ausus sit committere? ignoscite mihi, si ostendero, multos hodieque inueniri illi pares, qui homines rectè dici non possint, cum itidem non tantum sæuiant, ritu bel- luarum, sed odijs ardeant diabolorum. Ne- que

que enim, vt ſupra innui, fatiantur, ſi inimi- cum opibus ſpolient, ſi fortunis euertant, ſi nomine bono exuant; ſi in vincula & carceres compingant; neque verò etiam, ſi ſaucient, ſi trucident. Ultra furor eorum exardescit; ad animas quoque perdendas extenditur. Neque id enim illi ſoli faciunt, qui alijs ſcandalo fant, eoſq; ſecum in omne genus criminum trahunt; atque ex innocentibus nocentes; è caſtis ſcortatores; è pijs impios; ex Angelis diabolos faciunt; itaque moribus ſuis illos inficiunt, vt qui antè inhoneſta ne nominari quidem, coram ſe ſuſtinerunt, nunc deteſtandam voluptatem omnibus ianuis admittant: quibus melius eſſet, ſi *mola aſinaria è collo eorum ſuſpenderetur*, atque in mare Creticum portarentur: ſed & irati quoque quid aliud agunt, quando alijs optant, & imprecantur, vt diſpereant? vt ſubita morte ſublati, ſine cruce & luce moriantur? vt à mille diabolis in Stygem abripiantur? Sed hæc vota ſunt tantùm; facta quoque paria poſſunt demonſtrari. Quid enim aliud agunt, qui alios, gladio, vel ſcoppo, ex improviſo, atq; ad moriendum minime paratos, vel ſua manu, vel per *Aſſinos* aggrediuntur; &, vt paucos nummos, aut

DARVM
MALITIA

Matth. 18.
6.

X 2

exiguas

exiguas vestes rapiant, non dubitant miserum viatorem, vita, & æterna salute spoliare? Nam quem tu, ô non jam miles, sed latro, crumenæ causa, occidis, is non vitam tantum, sed, si imparatum occupas, animam quoque perdit: quam seruasset fortasse, si, per te, pœnitentiæ agenda tempus habuisset. Vno igitur ictu duplicem illi vitam adimis, neque in terra eum sinens viuere, neque ad cœlum venire. Magna est vitæ huius lucisq̃ iactura, ob quam illatam, homicidæ in rotam aguntur, sed nihili hæc iactura facienda est, si cum æternæ vitæ amissione comparetur. Quo damno etiã ipsos suos liberos afficiunt matres, quæ natos vix in lucem editos, Sacramento Baptismi nondum lustratos, instar Medæ, necant, &, eliso cerebro, vel acu impressa, vel abscisso iugulo, vel gutture strangulato, in flumina, aut cloacas abijciunt. Quod quanquam non faciunt ira, sed pudore ac infamiæ, vel alio metu suadente, tanto tamen sunt crudeliores; quia Orco consecrant, quos cœlo pepererunt; meritò proinde, vt Assassini eorumq̃ instigatores, ab Ecclesia excommunicatæ.

XXVI.
DVELLO-
RVM FVRI-
OSA IRA.

At, ne quis milites tantum & viarum infessores (qui itidem ex prædæ, non ex vindictæ

etæ